

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH DLA UCZNIÓW Z OPINIĄ, ORZECZENIEM PPP

PRZYRODA

Nauczyciel: Wanda Noworolnik

1. NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ INTELEKTUALNA W STOPNIU LEKKIM

- słabe wyniki w nauce, pomimo dużego nakładu pracy i intensywnej stymulacji rozwoju
- trudności w rozumowaniu i logicznym myśleniu we wszystkich jego formach i przejawach
- niski poziom rozwoju słowno-pojęciowego

Symptomy trudności, uczniowie ci mają problemy z:

- wewnętrzną organizacją nowo nabytej wiedzy i integrowaniem jej z już posiadaną
- generalizowaniem wiedzy oraz wykorzystywaniem jej w różnych dziedzinach,
- opanowaniem materiału o charakterze abstrakcyjnym - umiejętnością myślenia przyczynowo-skutkowego,
- dokonywaniem porównań między zbiorami (różnicowanie i szukanie podobieństw),
- umiejętnością odróżniania cech istotnych od nieistotnych,
- dokonywaniem uogólnień, szczególnie o charakterze werbalnym,
- myślenie charakteryzuje: konkretyzm i mała samodzielność,
- często uczą się „na pamięć” bez zrozumienia treści,
- ich trudności nasilają się wraz z pokonywaniem kolejnych poziomów edukacji,
- M konieczne jest dostosowanie zarówno w zakresie formy, jak i treści wymagań.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- pozostawianie więcej czasu na jego utrwalenie,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- częste odwoływanie się do konkretnego, przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wolniejsze tempo pracy,
- szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- odrębne instruowanie,
- zadawanie do domu tyle, ile uczniów jest w stanie wykonać samodzielnie,
- zajęcia dodatkowe w ramach zespołu.

2. UCZEŃ O NIŻSZYM NIŻ PRZECIĘTNYM ROZWOJU UMYSŁOWYM

- zmniejszanie ilości, stopnia trudności i obszerności zadań,
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie,
- wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury,
- wprowadzanie dodatkowych środków dydaktycznych np. ilustracje, ruchomy alfabet,
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego,
- formułowanie pytań w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady,
- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień,
- zajęcia w ramach zespołu dydaktyczno – wyrównawczego, gdzie szczególnie u młodszych dzieci należy oprócz wyjaśniania bieżących zagadnień programowych usprawniać funkcje poznawcze (procesy intelektualne i percepcyjne), (zajęcia dodatkowe są niezbędne, bowiem dziecko z inteligencją niższą niż przeciętna w stanie opanować tych umiejętności tylko dzięki pracy na lekcji i samodzielnej nauce własnej w domu),

- należy zezwolić na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach,
- dyktanda przeprowadzać indywidualnie w wolniejszym tempie, gdyż dzieci te często nie nadążają za klasą,
- potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń na opanowanie materiału.

3. DYSLEKSJA

Symptomy trudności:

- wolne tempo uczenia się, niskie osiągnięcia w nauce, nieaktywny styl uczenia się,
- nieudolność w przetwarzaniu informacji, trudności w czytaniu przekładające się często również na problemy ze zrozumieniem treści,
- trudności w wykonywaniu zadań wymagających oderwania od konkretnego, dostrzeżenia i wyobrażenia sobie układu przestrzennego,
- trudności z prawidłowym spostrzeganiem i różnicowaniem elementów graficznych,
- trudności z dokonywaniem syntezy skomplikowanych układów na podstawie danych elementów,
- wolne tempo czytania, zniekształcenia wyrazów,
- trudności w werbalizowaniu myśli i sądów, poprawnym budowaniu zdań i zwrotów, trudności w rozumieniu złożonych poleceń słownych i dłuższych ustnych wypowiedzi,
- błędy w pisaniu typu wzrokowego i słuchowego,
- niezdolność przewidywania konsekwencji społecznych,
- niska motywacja,
- nieuwaga, rozkojarzenie,
- słaba organizacja, nadpobudliwość, impulsywność.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów,
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszyć ilość zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużyć czas pracy ucznia,

- pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do sprawdzanych wiadomości, wskazane jest, zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania;
- wskazane jest preferowanie wypowiedzi ustnych, sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału, pytania kierowane do ucznia powinny być precyzyjne,
- unikać wrywania do odpowiedzi, jeśli to możliwe uprzedzić ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie dzisiaj pytany, w ten sposób umożliwiamy mu przypomnienie wiadomości, skoncentrowaniu się, a także opanowanie zapięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź dobrze jest posadzić ucznia blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednio,
- kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu,
- należy zadbać o to, aby zadania były interesujące, warto zmieniać sposoby nauczania, modyfikować zadania tak, aby były one interesujące i nowatorskie;
- nagradzać ucznia za poprawę wyników w nauce, nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy.

Sposoby dostosowania:

- nie wymagać, by uczeń czytał głośno przy klasie nowy tekst (teksty źródłowe, trudny język),
- dawać więcej czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas, samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu;
- starać się w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów,
- uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem źródłowym, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu;
- nie omawiać błędów wobec całej klasy,
- nie obniżać ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach,
- sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
- przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie,
- pozwalać na wykonywanie prac na komputerze.

4. DYSGRAFIA

Brzydkie, nieczytelne pismo

Sposoby dostosowania:

- dostosowanie wymagań dotyczy formy sprawdzania wiedzy, a nie treści,
- wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne (np., jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub przepytac ustnie z tego zakresu materiału);
- wskazane jest akceptowanie pisma drukowanego, pisma na maszynie, komputerze, zwłaszcza prac obszernych (wypracowań, referatów),
- nie krytykować estetyki pisma, nie oceniać negatywnie wobec klasy.

5. DYSORTOGRAFIA

Trudności z poprawną pisownią pod względem ortograficznym, fonetycznym, interpunkcyjnym itd.

Sposoby dostosowania:

- dostosowanie wymagań dotyczy formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu,
- oceniać tylko merytoryczną stronę pracy,
- należy pozwolić uczniom na korzystanie, ze słowników ortograficznych podczas pisania wypracowań, prac klasowych,
- nie krytykować i nie oceniać negatywnie wobec klasy za błędy ortograficzne, fonetyczne, interpunkcyjne itd.

6. Uczeń zdolny

Należy stosować następujące zasady:

- a. indywidualizacji,
- b. stopniowania trudności,
- c. systematyczności,
- d. udzielania pomocy koleżeńskiej,
- e. powierzanie odpowiedzialnych ról.

Metody pracy z uczniem zdolnym:

- a. aktywizujące,
- b. problemowe,
- c. praktycznego działania,
- d. zespołowe z uwzględnieniem indywidualnych zdolności (asystent, lider),
- e. wskazane są zadania o zwiększonym stopniu trudności (karty pracy),
- f. teksty źródłowe - analiza,
- g. uczestnictwo w konkursach, olimpiadach przedmiotowych lub artystycznych,
- h. przynależność do kół zainteresowań.